– אלא למאן דאמר מודה בקנס ואחר כך באו עדים דחייב מאי איכא למימר However what can we say according to the one who maintains that one who admits to a fine and afterwards witnesses came, he is liable.

OVERVIEW

The גמרא initially explained that the phrase 1 עדים in the משנה is excluding a case where it was not completely ע"פ עדים; but rather it was a case of מודה בקנס ואח"כ באו , he is מודה בקנס . The גמרא asks however, there is a מ"ד who maintains מודה בקנס ע"פ עדים חייב ואח"כ באו עדים חייב (באו עדים חייב teach us by saying ע"פ פעור. Our תוספות explains why we cannot say that our עדים משנה teaching us that by a קנס there is a חיוב to pay only if there are עדים; however if there are no פעור even if the מזיק admits to the היזק he is פעור.

תוספות anticipates a question and resolves it:

למודה בקנס ולא באו עדים כלל לא אצטריך -

It is not necessary for the משנה to state ע"פ עדים, in order to exclude a case where he admitted to the fine, and עדים did not come altogether; that in this case he is since there were no מודה בקנס (only a פטור-

The reason it is not necessary for our משנה to teach us this rule, is -

דמתניתין היא במרובה (לקמן דף עד,ב) דעל פי עצמו פטור 5 - For there is a פטור משנה in פרק מרובה which states that concerning one is admits it (and there are no witnesses). Therefore we cannot say that our מודה בקנס פטור.

מוספות anticipates a refutation to this argument and rejects it:

יותר מבכאן: דלא שייך תני והדר מפרש 1 דאין מאריך שם יותר מבכאן:

1

¹ It is evident that עדים are required by דיני קנסות. However by דיני ממונות the admission of the מזיק is sufficient. It is also self evident that if there are no מינר, and the מזיק denies culpability, that he is.

² If we would assume that this is what the משנה is coming to teach us, it would resolve the entire issue. There would be no difficulty with the מ"ב שאנה משנה משנה מייב בקנס ואה"כ באו עדים הייב מודה בקנס ואה"ל משנה is excluding a case where no פטור at all. Everyone agrees that the פטור מודה בקנס.

³ The משנה there states if witnesses attest that someone stole an animal and the thief admits to slaughtering it or selling it; the thief is liable only for כפל (which is על פי עדים), but not for the 'דים (for מביחה ומכירה), since we know of the טביחה ומכירה מכירה ומכירה (טביחה ומכירה).

⁴ Occasionally משנה will mention a law briefly in one משנה and then expand on it in a subsequent משנה. Perhaps that is why the משנה discusses the rule of מרובה again in מרובה. However תוספות rejects this idea. See 'Thinking it over' #'s 1&2.

For it is not feasible to say; 'he taught it and then explained it'; for there in מרובה he does not elaborate more than here. Therefore the משנה here cannot be discussing the rule of מודה בקנס פטור.

SUMMARY

The משנה cannot be inferring the rule of מודה בקנס פטור for this is stated (in a similar fashion) in פרק מרובה.

THINKING IT OVER

- 1. Seemingly here the מודה בקנס פטור is merely implying the דין of מודה בקנס פטור, while in מרובה it is stating so emphatically; why should that not be considered a תנא והדר ?!
- 2. Why cannot we say that our משנה teaches us the דין of מודה בקנס פטור, however in מרובה; however in ע"פ עדים we are taught a greater היזק; that even if part of the ע"פ עדים was ע"פ עדים (נכפל עדים (כפל עדים with the resultant ע"פ עדים (כפל עדים אוניבה), nevertheless for that part which was ע"פ עדים (מביחה ומכירה on part of the חייב on part of the אונים לעדים שניות שניות שניות לעדים לעדים לעדים לעדים לעדים לעדים לעדים שניות שניות לעדים ל

_

⁵ See footnote # 3.